

El vent de l'Empordà.

Jo em desperto cada dia
sentin aquella brisa fina,
que camina i que camina
per una mar tranquil·la.

Cap al migdia s'enfadava
i el cap de roses ressonava
mentre la fageda d'en Jordà,
ballava danses sense parar.

El vent que la feia ballar
no parava de bufar
empès per la brisa marina
de l'Empordà.

Marcel Viladrich